

Sygn. akt III CSK 118/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa "B." Grupa Inwestycyjna spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w Z.

przeciwko D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 sierpnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 28 października 2014 r., sygn. akt I ACa 816/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28 października 2014 r. Strona powodowa powołała się na to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ w związku z zarzuconymi w niej naruszeniami przepisów postępowania, w tym także przepisu art. 382 k.p.c., doszło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia, jak również na to, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, polegające na konieczności wyjaśnienia, czy i w jakim zakresie Sąd drugiej instancji może, po przeprowadzeniu uzupełniającego postępowania dowodowego, dokonać ustaleń faktycznych z całkowitym pominięciem przeprowadzonych przez siebie dowodów, a nawet sprzecznie z treścią tych dowodów i zarazem odmiennie niż wynika to ze stanu faktycznego, ustalonego przez Sąd pierwszej instancji.

Nie jest możliwe jednoczesne wykazywanie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące wykładni określonego przepisu prawa i że skarga oparta na naruszeniu tego przepisu jest oczywiście uzasadniona. Albo jest tak, że wykładnia danego przepisu jest prosta i w związku z tym jego naruszenie jest oczywiste, albo tak, że wykładnia ta rodzi istotne zagadnienie prawne, wobec czego naruszenie przepisu nie może być oczywiste. Wskazane przez stronę powodową zagadnienie prawne dotyczy wykładni art. 382 k.p.c. Na twierdzeniu

o naruszeniu tego przepisu jest też częściowo oparta teza o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Należy ponadto wskazać, że w judykaturze Sądu Najwyższego wyjaśniono, iż oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku strony powodowej nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest – w powyższym rozumieniu – oczywiście uzasadniona.

Wreszcie zgodnie z judykaturą Sądu Najwyższego, wskazanie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Definicji tej nie odpowiada jednak zagadnienie prawne wskazane przez stronę powodową. Postawiła ona tylko pytanie, uwarunkowane okolicznościami sprawy, zmierzające wprost do podważenia ustaleń faktycznych dokonanych w drugiej instancji. Nie przeprowadziła natomiast żadnego jurydycznego wyводу, w tym nie wskazała, że postawione przezeń pytanie może być rozbieżnie oceniane, jak również nie powołała żadnych argumentów, które mogą prowadzić do takiej rozbieżnej oceny.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

I.n